

NOTY O AUTORACH

Ks. Jerzy Bajda, docent doktor habilitowany, teolog. Urodzony w 1928 r. w Krakowie. Studia z zakresu: teologii w Instytucie Teologicznym w Tarnowie, prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz teologii moralnej na Papieskim Wydziale Teologicznym w Krakowie. W latach 1969-1973 wykładowca teologii moralnej na Papieskim Wydziale Teologicznym. Od 1973 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, związany z Instytutem Studiów nad Rodziną w Łomiankach.

Główne obszary badań: podstawy teologii moralnej, szczególnie teologia powołania oraz problematyka teologiczno-moralna małżeństwa i rodziny.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Powołanie małżeństwa i rodziny* w serii „Teologia małżeństwa i rodziny”, t. 1 (1980); *Powołanie chrześcijańskie jako zasada teologii moralnej* (1984).

Halina Bortnowska-Dąbrowska, magister, publicystka. Urodzona w 1931 r. w Toruniu. Studia z zakresu katechetyki i pedagogiki w Instytucie Katolickim we Wrocławiu oraz z zakresu filozofii (metodologia etyki) na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1950-1956 katechetka w diecezji wrocławskiej. Od roku 1960 do 1983 redaktor miesięcznika „Znak”. W 1981 r. instruktor związkowy w Zarządzie Regionu Małopolska Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Członek założyciel i członek Zarządu Towarzystwa Przyjaciół Chorych „Hospicjum” w Krakowie od 1980 r., konsultor watykańskiego Sekretariatu do Spraw Jedności Chrześcijan.

Główne obszary zainteresowań: etyka, nauczanie społeczne Kościoła.

Autorka licznych publikacji głównie w miesięcznikach „Znak” i „Więź”. Publikacja książkowa: *Sens choroby. Sens śmierci. Sens życia* (red., 1980).

Krzysztof Dybciak, docent doktor habilitowany, historyk i teoretyk literatury. Urodzony w 1948 r. w Łukowie. Studia polonistyczne na Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1971-1985 pracownik Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk. Od 1972 do 1978 r. sekretarz redakcji czasopisma „Teksty”. Od 1985 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, kolegium redakcyjnego kwartalnika „Ethos”, Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie oraz członek jury Nagrody im. Stanisława Vincenza. Wyróżniony nagrodą POL-KUL (Australia) w 1987 r.

Główne obszary badań: historia i teoria literatury. Uprawia krytykę i eseistykę literacką.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Gry i katastrofy* (1980; nagroda Fundacji Kościeliskich w Genewie w 1981 r.); *La grande testimonianza* (1981); *Personalistyczna krytyka literacka. Teoria i opis nurtu z lat trzydziestych* (1981); *Szczepański* (1982); *Wiersze z czasów gier i katastrof* (1982); *Polen im Exil. Eine Anthologie* (1988). Autor wierszy drukowanych w czasopiśmie.

Jacek Filek, doktor, aksjolog, etyk. Urodzony w 1945 r. w Bielsku-Białej. Studia filozoficzne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Od 1978 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Instytutu Filozofii UJ, obecnie adiunkt.

Członek Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Wyróżniony Nagrodą Rektora UJ w roku 1988.

Główne obszary badań: etyka, filozofia wartości, filozofia wychowania.

Autor rozpraw i artykułów z zakresu fenomenologii wartości, etyki, ontologii (problematyka odpowiedzialności), publikowanych głównie w czasopismach filozoficznych.

Andrzej Grzegorz, profesor doktor habilitowany, logik, filozof. Urodzony w 1922 r. w Warszawie. Studia z zakresu filozofii i fizyki na tajnych kompletach uniwersyteckich w Warszawie oraz filozofii i matematyki na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W latach 1950-1972 pracownik Instytutu Matematyki, a od 1972 r. Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk (od 1982 r. na stanowisku kierownika Pracowni Etyki).

Członek Międzynarodowego Instytutu Filozofii.

Badania naukowe skoncentrowane początkowo na zagadnieniach logiczno-matematycznych, obecnie zorientowane głównie na filozofię humanistyczną, szczególnie na antropologię filozoficzną i aksjologię.

Najważniejsze publikacje filozoficzne: *Schematy i Człowiek* (1965); *Filozofia czasu próby* (1978; wyróżniona nagrodą PAN w roku 1980); *Mała propedeutika filozofii naukowej* (1989); *Etyka w doświadczeniu wewnętrznym* (1989). Ponadto monografie i podręczniki z dziedziny logiki formalnej, tłumaczone na język angielski, czeski, francuski i rosyjski, m.in. *Zarys logiki matematycznej* (1960, sześć wydań).

Krzysztof Jabłonka, magister, historyk. Urodzony w 1951 r. w Warszawie. Studia historyczne na Uniwersytecie Warszawskim oraz historyczno-filozoficzne w Akademii Teologii Katolickiej. W latach 1975-1978 asystent na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1979 do 1981 r. pracownik Instytutu Tomistycznego w Warszawie. Od 1985 r. nauczyciel historii w jednej ze szkół warszawskich.

Członek Koła Ormian Polskich przy Polskim Towarzystwie Ludoznawczym.

Główne obszary zainteresowań naukowych: życie religijne w Polsce w czasach niewoli narodowej, mniejszości narodowe w Polsce, dzieje Armenii i Kościoła ormiańskiego w Polsce. Autor artykułów na temat chrztu Litwy i Rusi w prasie katolickiej.

Bp Marian Jaworski, administrator apostolski archidiecezji lwowskiej z siedzibą w Lubaczowie, profesor doktor habilitowany, teolog i filozof. Urodzony w 1926 r. we Lwowie. Studia na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego oraz na Wydziale Filozoficznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Od 1957 r. pracownik naukowy, wykładowca metafizyki i filozofii religii. W latach 1982-1988 rektor Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Konsekrowany w 1984 r. Członek Komisji Episkopatu Polski do Spraw Nauki Katolickiej oraz Rady Naukowej Episkopatu Polski. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL. Doktor honoris causa Uniwersytetu w Bochum – RFN (1985 r.).

Główne obszary badań: metafizyka bytu i człowieka, teologia naturalna.

Ważniejsze publikacje książkowe: *Arystotelesowska i tomistyczna teoria przyczyny sprawczej na tle pojęcia bytu* (1958); *Byt. Zagadnienie metafizyki tomistycznej* (współautor, wydanie drugie 1961); *Religijne poznanie Boga według Romano Guardiniego. Studium analityczno-krytyczne* (1967); *Teologia a antropologia* (red., 1973); *Teologia nauką o Bogu* (red., 1977); Jan Paweł II, *Encyklika Ojca Świętego Jana Pawła II O Bożym miłosierdziu. Dives in misericordia*. Tekst i komentarz (współprac. i współred., 1981); *Zwycięzcy dam spożyć owoc z drzewa życia* (1987)

Elżbieta Krukowska, doktor, germanistka. Urodzona w 1954 r. w Przemyślu. Studia z zakresu filologii germańskiej na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie oraz językoznawstwa na Uniwersytecie w Lipsku. Od 1983 r. adiunkt sekcji filologii germańskiej Wydziału Humanistycznego KUL.

Inicjatorka koła pomocy trędowatym przy KUL-u.

Główne obszary badań: gramatyka kontrastywna, teoria przekładu.

Autorka przekładu książki Elisabeth Wiesbaum: *Czasem odczuwam twoją bliskość* (1987).

Joanna Krupska, magister, psycholog. Urodzona w 1959 r. w Warszawie. Studia psychologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1983-1984 psycholog w Szkole Życia w Warszawie. Od 1984 r. asystent sekcji pedagogiki na Wydziale Nauk Społecznych KUL.

Od 1979 r. członek grupy warszawskiej ruchu „Wiara i Światło”, a w latach 1980-1981 współzałożyciel i członek grupy lubelskiej.

Główne obszary badań: psychoterapia i pedagogika specjalna, dynamika grup.

Współredaktorka książki J. Vaniera, *Wspólnota* (1985).

Zbigniew Lasocik, magister, prawnik. Urodzony w 1957 r. w Grójcu. Studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego oraz w Instytucie Profilaktyki Społecznej i Resocjalizacji UW. Od 1984 r. pracownik tegoż Instytutu, obecnie starszy asystent. Członek Towarzystwa Naukowego Prawa Karnego.

Główne obszary badań: kryminologia i penitencjarystyka.

Autor artykułów na temat religijności więźniów.

Ks. Grzegorz Lewandowski, magister teologii. Urodzony w 1958 r. w Tczewie. Studia w Wyższym Seminarium Duchownym w Pelplinie oraz na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, obecnie w Instytucie Studiów nad Rodziną w Łomiankach. W latach 1983-1985 wikary w Lubinie Dolnym w województwie toruńskim. Obecnie wikary, kapelan więzienia w Grudziądzu.

Główne obszary zainteresowań: duszpasterstwo więźniów, psychologiczne aspekty macierzyństwa kobiet rodzących dzieci w izolacji penitencjarnej. Autor artykułów dotyczących posługi duszpasterskiej w zakładach karnych.

Aleksander Malachowski, magister praw, redaktor. Urodzony w 1924 r. we Lwowie. Studia prawnicze i socjologiczne na Uniwersytecie we Wrocławiu. W latach 1946-1949 asystent na Wydziale Prawa (przy Katedrze Historii Prawa) tegoż uniwersytetu, usunięty z przyczyn politycznych, obecnie redaktor w Polskim Radiu i Telewizji. Od roku 1968 do 1982 członek Komitetu Polskiej Akademii Nauk do Badania Polonii Zagranicznej. W latach 1980-1981 członek władz krajowych i regionalnych Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”.

Wyróżniony nagrodami za twórczość telewizyjną.

Autor licznych tekstów literackich i publicystycznych, reportaży, recenzji, audycji radiowych i telewizyjnych, m.in. popularnego programu „Telewizja nocą”.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Diaspora* (1962); *Rzeczniepospolita* (1964); *Iliada Półinteligentów* (1972).

Ks. Stanisław Olaf Małkowski, magister socjologii. Urodzony w 1944 r. w Woli Węgrowskiej na Podlasiu. Studia na Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1974-1975 wikariusz w kościele Św. Jozafata na Powązkach, następnie wikariusz w Ząbkach (1975-1976) oraz Skiernewicach (1977). Od 1983 r. kapelan na cmentarzu w Wólce Węglowej.

Od 1978 r. współpracownik wspólnot osób niepełnosprawnych umysłowo („Muminków”). Okresowo kapelan (nieformalny) Domu Przyjaźni dla Bezdomnych i Byłych Więźniów na Zaczyszu w Warszawie. Od 1979 r. uczestnik ruchu „Gaudium Vitae”, a od 1984 Ruchu Obrony Życia im. Księdza Jerzego Popiełuszki.

Główne obszary zainteresowań to początkowo patologia społeczna, tzw. „drugie życie” w zakładach poprawczych i karnych, obecnie – obrona życia poczętego oraz sytuacja społeczna, polityczna i religijna we współczesnej Polsce. Autor licznych artykułów z powyższych dziedzin.

Bp Livio Giovanni Silvestro Maritano, filozof, etyk. Urodzony w 1925 r. w Giaveno (Turyn, Włochy). Studia filozoficzne na Uniwersytecie Katolickim w Mediolanie. W latach

1952-1966 wykładowca filozofii i etyki społecznej w Wyższym Seminarium Duchownym w Turynie, od 1965 r. do 1968 – rektor. W 1968 r. wikariusz generalny, w tym samym roku mianowany biskupem pomocniczym archidiecezji turyńskiej, obecnie ordynariusz diecezji Acqui Terme.

Członek Konferencji Episkopatu Piemontu (CEP) oraz Komisji do Spraw Duszpasterstwa Zdrowia i Opieki Społecznej Konferencji Episkopatu Włoch (CEI).

Główne obszary badań: etyka, problematyka włoskiego prawa państwowego, duszpasterstwo służby zdrowia.

Najważniejsza publikacja: *Morale laica e morale cristiana* (1987).

Stanisław Nagy SCJ, profesor doktor habilitowany, teolog. Urodzony w 1921 r. w Starym Bieruniu. Studia z zakresu teologii fundamentalnej i ekumenizmu w Seminarium Franciszkanów w Krakowie, na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1952-1958 rektor Seminarium Księży Sercanów w Toruniu. Uczestnik prac Soboru Watykańskiego II. Od 1958 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie kierownik sekcji ekumenicznej oraz sekcji teologii fundamentalnej. Profesor Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie oraz Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu. Ekspert na Nadzwyczajnym Synodzie Biskupów w 1985 r. Członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej od roku 1986. Członek Międzynarodowej Redakcji „Communio”. Członek Rady Naukowej Synodu Ogólnopolskiego w Warszawie. Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: teologia fundamentalna, ekumenizm, eklezjologia.

Najważniejsze pozycje książkowe: *Chrystus w Kościele* (1982); *Kościół na drogach jedności* (1985). Autor licznych artykułów, również w językach obcych.

Tadeusz Styczeń SDS, profesor doktor habilitowany, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik i członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Lateraneńskim w Rzymie. Członek-współzałożyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Societas Ethica, Towarzystwa Naukowego KUL. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Redaktor „Roczników Filozoficznych” KUL (z. 2), współpracownik czasopisma „Anthropotes”.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki. Część I: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Miłości gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1987); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988).

Andrzej Szostek MIC, doktor habilitowany, etyk. Urodzony w 1945 r. w Grudziądzu. Studia filozoficzne i teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1971 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, obecnie adiunkt przy Katedrze Etyki. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Lateraneńskim. Członek Zarządu Instytutu Jana Pawła II KUL, członek Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein) oraz Towarzystwa Naukowego KUL. Ponadto członek zespołu redakcyjnego kwartalnika „Ethos”, współpracownik czasopisma „Anthropotes”, redaktor „Zeszytów Naukowych KUL”, sekretarz redakcji „Roczników Filozoficznych” (z. 2).

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, myśl Karola Wojtyły.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Normy i wyjątki* (1980); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Miłości gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Natura – rozum – wolność* (1989).

Maria Świętochowska, doktor, ekonomista. Urodzona w 1948 r. w Milanówku. Studia z zakresu ekonomiki rolnictwa na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Od 1971 r. pracownik Wydziału Ekonomicznego UMCS. Od 1979 r. adiunkt w Zakładzie Teorii Rozwoju Ekonomicznego. Członek Lubelskiego Towarzystwa Naukowego.

Główne obszary badań: ekonomika konsumpcji, polityka społeczna, gospodarka żywnościowa.

Publikacje książkowe: *Dochody i spożycie żywności w rodzinach chłopskich i robotniczo-chłopskich* (współautor, 1976); *Ewolucja spożycia żywności na wsi* (1981); *Spożycie w gospodarstwach chłopskich na tle ogólnych przemian warunków życia* (współautor, 1986).

Jean Vanier, doktor filozofii; założyciel wspólnoty „Arka” („l’Arche”) w 1964 r. oraz inspirator i organizator ruchu „Wiara i Światło” („Foi et Lumière”) w 1971 r. Urodzony w roku 1928 w Genewie (Szwajcaria). Studia w angielskiej szkole morskiej, a następnie w Instytucie Katolickim w Paryżu (filozofia i teologia). W latach 1946-1950 służba w Królewskiej Marynarce Kanadyjskiej. Od 1951 do 1956 r. działalność we wspólnocie chrześcijańskiej „Żywa Woda” pod Paryżem. W latach 1963-1964 wykładowca w Saint Michael’s College na Uniwersytecie w Toronto. Od 1964 r. praca z upośledzonymi umysłowo oraz liczne rekolekcje głoszone w wielu krajach świata. W 1987 r. audytor świecki na Synodzie Biskupów w Rzymie.

Dożywotni członek Rady Międzynarodowej „Arki” i Rady Międzynarodowej „Wiary i Światła”.

Główne dziedziny działalności pisarskiej i społecznej: życie we wspólnocie, relacje międzyosobowe i odniesienie do Boga w ramach wspólnoty; osoby upośledzone i ich miejsce w społeczeństwie i w Kościele; problematyka ekumeniczna, szczególnie rola upośledzonych w jednoczeniu Kościoła.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Les larmes de silence* (1974); *Ton Silence m’appelle* (1975); *Ne crains pas* (1978); *La Communauté, lieu du pardon et de la fête* (1979); *L’amour et compassion* (1981); *Vivre une Alliance dans les Foyers de L’Arche* (1981); *Homme et femme il les fit pour une vie d’amour authentique* (1984). Po polsku ukazały się: *Mężczyznę i niewiastą stworzył ich do życia w prawdziwej miłości* (1987) oraz *Wspólnota* (wybór tekstów, 1985).

Ks. Tadeusz Isakowicz-Zaleski, magister teologii, duszpasterz osób niepełnosprawnych umysłowo oraz środowisk ludzi pracy, poeta, publicysta. Urodzony w 1956 r. w Krakowie. Studia na Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie. Od 1979 r. uczestnik ruchu „Wiara i Światło” i kapelan dzieci specjalnej troski (tzw. „Małych Muminków”). Założyciel i prowadzący (od 1985 r.) Duszpasterstwo Osób Niepełnosprawnych w Krakowie. Współzałożyciel i członek zarządu Fundacji im. Brata Alberta, organizator budowanego obecnie schroniska dla niepełnosprawnych w Radwanowicach k. Krakowa.

Autor trzech tomików wierszy – *Oblężenie* (1981), *Wspomnienia* (1985), *Morze Czerwone* (1988); broszury *Leopoldis semper fidelis* (1985) oraz licznych artykułów w prasie katolickiej i niezależnej.

Czesław Zgorzelski, profesor doktor, historyk literatury. Urodzony w 1908 r. w Boryczewie k. Nieświeża. Studia w Uniwersytecie im. Stefana Batorego w Wilnie, tam też początek pracy naukowo-dydaktycznej. Po wojnie w latach 1945-1949 starszy asystent w Kate-

drze Historii Literatury Polskiej Uniwersytetu Toruńskiego. Od roku 1948 członek Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie. W latach 1949-1950 redaktor w Wydawnictwie Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Wrocławiu. Od 1950 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego (obecnie emerytowany). Wieloletni prezes (obecnie członek honorowy) Zarządu Oddziału Lubelskiego Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza. Uhonorowany m.in. nagrodą Pen-Club w 1979 r., nagrodą Fundacji Jurzykowskiego w Nowym Jorku w 1982 r. oraz Komandorią Orderu św. Grzegorza w 1989 r.

Główne obszary badań: literatura polskiego oświecenia i romantyzmu, szczególnie zagadnienie poetyki historycznej utworów lirycznych.

Główne publikacje: *Duma – poprzedniczka ballady* (1949); *O lirykach Mickiewicza i Słowackiego. Eseje i studia* (1961); *O sztuce poetyckiej Mickiewicza* (1976); *Od Oświecenia ku Romantyzmowi i współczesności* (1978); *Liryka w pełni romantyczna. Studia i szkice o wierszach Słowackiego* (1981); *Zarysy i szkice literackie* (1988); oraz edycje krytyczne: *Poezji Kazimierza Brodzińskiego*, t. 1-2 (1959); *Wierszy A. Mickiewicza* (t. 1 – 1971, t. 2 – 1972); *Dzieł poetyckich A. Mickiewicza*, t. 1 (1982) i *Poezji A. Mickiewicza*, t. 1 i 2 w serii Biblioteki Narodowej (1987).

Ks. Andrzej Zuberbier, profesor doktor habilitowany, teolog. Urodzony w 1922 r. w Warszawie. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1951 r. wykładowca Seminarium Duchownego w Kielcach. Od 1969 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Wydziału Teologicznego Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, obecnie (od 1972 r.) kierownik Katedry Teologii Dogmatycznej.

W latach 1971-1983 Przewodniczący Sekcji Profesorów Teologii Dogmatycznej przy Komisji Episkopatu Polski do Spraw Nauki Katolickiej. Obecnie członek Podkomisji Dialogu z Kościołami Zrzeszonymi w Polskiej Radzie Ekumenicznej oraz Komisji Episkopatu Polski do Spraw Stosunków z Judaizmem.

Wyróżniony trzykrotnie nagrodą indywidualną (drugiego i trzeciego stopnia) za osiągnięcia naukowe przyznaną przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

Główne obszary badań: relacja natura–nadprzyrodzoność, eklezjologia, przemiany zachodzące współcześnie w teologii, teologia a filozofia, teologia a kultura, teologia w Polsce.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Relacja natura – nadprzyrodzoność w świetle badań teologii współczesnej* (1973); *Materiały do teorii teologii praktycznej* (1974); *Teologia dzisiaj* (1975); *Wierzę. Podstawowe prawdy wiary* (1979); *Słownik teologiczny*, t. 1 (red., 1985); *Gdy zajął z nimi miejsce u stołu* (1988).

M. Ch.